

A NÉPFRONT ORSZÁGOS KONGRESSZUSA ELŐTT

Két nap múlva ül össze a Magyar Függetlenségi Népfront országos kongresszusa. Nem véletlen, hogy a kongresszus megnyitása március 15-én történik. Azoknak a céloknak a megvalósítása, amelyeket 100 évvel ezelőtt Kossuth, Petőfi, Tócsics, a magyarság legjobbjai írtak zászlajukra — mondotta Rákosi Mátyás elvtárs, a Népfront Ideiglenes Országos Tanácsának megalakulásán —, megvalósítása, beteljesítése és továbbfejlesztése a mai magyar nemzedék történelmi feladata. És mi vállaljuk, hogy a Magyar Függetlenségi Front zászlaja alatt ezt a feladatot győzelmesen meg is oldjuk.

A Népfront, a haladó erőknek egy táborba való összefogása nem új jelenség: mély gyökerei vannak nemzetünk történelmében. Nemzeti összefogás az égetően sürögő belpolitikai és külpolitikai feladatok megoldására: ezt hirdette Zrínyi, a költő a XVII. század második felében. Ezt próbálta megvalósítani Rákóczi, aki felkelő parasztokat, városi polgárokat és nemeseket vezetett az idegen elnyomók ellen. A haladó erők összefogása — a szabadelvű nemességet képviselő Kossuth és a városi plebejus-demokratikus elemek összefogása teremtetten meg az alapot 100 évvel ezelőtti szabadságharcunk legdicsőösebb korszakához, honvéd hadseregünk győzelmes 1849 tavaszi hadjáratához. De száz évet sem kell visszafelé mennünk: a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front, amelyet Pártunk kezdeményezett és vezetett, ugyancsak a haladó erők szövetsége volt, kezdetben a fasiszmus elleni harcra, később egy meghatározott politikai program végrehajtására. A Népfront újat jelentő programja miatt.

A Függetlenségi Front programja antifasiszta program volt, — a Népfront programja szocialista program. Köztársaságunk népköztársaságává való kiépítése, tervgazdálkodásunk erősítése, a szocializmus építése a falun, a szilárd helytállás a békefrontban, a néphadsereg megerősítése, a dolgozók életszínvonalának és kultúrászínvonalának emelése, a régi reakciós ideológia maradványai elleni küzdelem — s mindez a munkásosztály és pártjának vezetésével: ez a Népfront programja. Új, gyökeresen új tehát a Népfrontban az — s ez egyszerűsággal megvilágítja azt is, hol tartunk —, hogy a szocializmus építésének programja alapján tömörít minden tisztességes embert, minden demokratikus erőt a munkásosztály, a Magyar Dolgozók Pártja körül. Új, hogy a program világosan kimondja: »Igazi demokrácia, igazi hazafi nem maradhat a Magyar Függetlenségi Népfront egységes sorain kívül.«

Ebben természetesen benne van a munkásosztály vezető szerepének és eredményeinek elismerése, benne van az, hogy a Népfront osztályösszelettele egészen más, mint a Függetlenségi Fronté volt. A Népfront hosszulejárati szövetség, olyan osztályok szövetsége, amelyek nemcsak egy meghatározott közeli célig tudnak együttmenni, hanem együtt akarnak végigmenni a szocializmus építésének útján. A Népfront programja azért lehet szocialista program, mert maga a Népfront mindenekelőtt a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetsége a munkásosztály vezetésével.

Mindennebből szükségszerűen következik a Népfrontnak egy másik új vonása: a Népfronton belül megváltozott a pártok viszonya, másként érvényesül, fokozottan érvényesül a Magyar Dolgozók Pártjának vezető szerepe és ez kifejezésre jut a Népfront szervezetében is. A munkásosztály, a Magyar Dolgozók Pártjának vezető szerepe persze tény volt már 1945-ben, sőt azelőtt is és fokozatosan megvalósul, különösen a fordulat éve óta az állami, politikai, gazdasági, társadalmi élet minden területén. De a Függetlenségi Front, a régi koalíció — bizonyos fokig még a fordulat éve után is — magán hordta azokat a hibákat, amelyek a régi Függetlenségi Frontban bent voltak az osztályellenesség is.

A Népfront tehát nem lesz többé hardi telep, mint a régi Függetlenségi Front volt, de annál erősebb és eredményesebb harci szövetség lesz. És ez is új a Népfrontban: nemcsak a feladatokat jelöli meg, amelyeket végre akar hajtani, hanem az ellenességet is, amely ellen harcolni kell dolgozni. »Szükséges — mondja a Népfront programja —, hogy közös erővel harcoljunk a kizsákmányoló osztályok és maradványaik reakciós törekvéseivel szemben, semmisítsük meg a nagybirtokos és nagytőkés, valamint a velük szövetséget kötő klerikális reakciót. Közös erővel védjük meg népi demokráciánk nagy vívmányait, népiünk békéjét, hazánk függetlenségét az imperialisták gyarmatosító, háborús törekvéseivel szemben.

Mi volt a helyzet négy éve? Népi demokráciánkkal pártunkkal kezdetben nemcsak az osztályellenesség állott szemben, a dolgozó parasztságnak, a városi kispolgárságnak voltak nem jelentéktelen rétegei, amelyek a tőkés, kulákok, imperialista ügynökök uszálására kerültek. A most feloszlott Barankovics párt például — mint Rákosi elvtárs mondotta — az 1947-es választásokon elsősorban a vallásos katolikus parasztszavazatait kapta meg. Azokét a parasztokét, akik reakciós egyházi körök befolyása alatt — akkor még — ellenzéki álláspontot foglaltak el, nem egy kérdésben a népi demokráciával szemben. Ezen a téren döntő változás következett be. Ezek a tömegek is ta-

nullak, tanultak saját tapasztalataik alapján. Tanítottuk őket mi, kommunisták, demokráciát, tanítottuk őket eredményes munkánkkal, az ország felfelé emelésével, életszínvonaluk javításával, igazi ellenségeink leleplezésével. Megtanulták, hogy a kommunisták vezette demokrácia erős táborra Magyarországon erősebb, egymásután minden ellenségét legyőzte, megtanulták, hogy ez a tábor az építőmunka, a növekvő jólét, a szocializmus tábor. Megtanulták, hogy ez a tábor a béke tábor, szemben azokkal, akik az országon belül és az országon kívül egyformán készek voltak csóvát dobni a dolgozó emberek házára, vagyoniuk, hasznuk, hatalmi állásuk védelmében készek voltak vér- és tüztengerbe borítani az egész világot — hazánkat is. A változás nem ment gyorsan. Szívós aprómunka és nagy győzelme, a dolgozó parasztságot védő rendelkezések és Mindszenty pere, a népből növekvő árukészlete és az imperialisták vérszomjas üvöltése egyformán szükséges volt ahhoz, hogy ezek az egykor reakciós befolyás alatt álló tömegek rájöjjenek: a mi oldalunkon van a győzelem, az építés és a béke, a belső és külső ellenség oldalán pedig a vereség, a rombolás és a háború.

Az élmunkások, a munkaversenyben győztes parasztszavazatok, az újtók, az értelmiség legjobbjai, tudósok, írók és művészek, a nők és az ifjak küldöttel választják majd meg a Népfront Országos Tanácsát. Ezek a küldöttek már valóban az új munkásosztály, a megújuló parasztság és értelmiség képviselői. A munka, amely előttünk áll, amely a Népfront előtt, népünk előtt, nagy pártunk előtt áll, hatalmas munka. Hatalmas volna akkor is, ha csak építeni kellene. De harc közben kell építeni. A falusi kizsákmányolókat elleni harc nélkül lehetetlen a szocializmus építése falun. Az imperialista uszítók örült terveit ellen kell felkészülnünk ugyanakkor, amikor befejezzük hároméves tervünket és felkészülünk ötéves tervünkre. A nagyszerű feladatok és a nagyszerű lehetőségek márciusa ez, amelyben a Népfront Országos Kongresszusa tanácskozik. Örököse ez a március nemesen a forradalmi 1848-nak, hanem az idegen ellenséget az országból kiűző 1849-nek, de örököse a dicsőséges 1919 márciusának is, a Magyar Tanácsköztársaságnak. És ma már elmondhatjuk, hogy örököse 1945 márciusának is, annak a tavasznak, mely népi demokráciánk alapjait lerakta, a parasztszavazatok kezére adta a földet, annak a tavasznak, amelyben a legyőzött ellen szöv. et hadsereg katonái elűzték földünkről a fasiszta belatedőket és megnyitották népünk előtt a fejlődés útját a szocializmus felé. A Magyar Függetlenségi Népfront Országos Kongresszusának munkája hozzá fog járulni ahhoz — mint Rákosi elvtárs mondotta — »Most már egyenes úton, kevesebb megrázkódtatással, kisebb áldozatokkal haladhatunk a boldogulás és a felvirágzás útján.«

Négy szegedit tüntettek ki Kossuth-díjjal

Négy szegedit tüntettek ki Kossuth-díjjal

A minisztertanács jelölőbizottságának javaslata alapján megtörtént a döntés az ideli Kossuth-díjak kiosztásáról. A Kossuth-díjasok között négy szegedi is szerepel.

Elsőnek említjük meg Nagy Sándor elvtárs, író, a »Délmagyarország« munkatársát, aki írásában a falu mai problémáit veti fel és meggyőző erővel ábrázolja a szegényparasztságot. Nagy Sándornak több novellája jelent meg különböző folyóiratokban, így a Forumban, a Csillagban, a Tiszatíjban, a múlt év végén pedig »Az Ur jó vitéze« címen regénye jelent meg. Nemrég kapta meg a Baumgarten-díjat is.

A kémia 20.000 forintos nagydíjában részesült dr. Bruckner Győző szegedi egyetemi tanár, a szerves kémia elismert szakértelműje. A mezőgazdaság 10 ezer forintos kisdíját Obermayer Ernő szegedi kísérletiügyi főigazgató, a rizs meghonosítója és nemesítője kapta, aki jelenleg a gyapot meghonosításával foglalkozik. Az orvostudomány 10 ezer forintos kisdíját Gerendás Mihály biológusnak, a szegedi egyetem magántanárának ítelték oda, az izomműködés és a vérárvadás kutatása terén elért eredményéért.

A Kossuth-díjasok között egyébként természettudományos, műszaki filozófiai, zenel, képzőművészeti, publicisztikai életünk legkiválóbb alakjai szerepelnek, valamint azok, akik az újjáépítés terén kimagasló eredményeket értek el. A publicisztikai nagydíjban Révai József elvtárs, a »Szabad Nép« főszerkesztője részesült, akinek publicisztikai munkássága milliókat mozgósít a reakció elleni harcra és lépésről-lépésre megvilágítja az új szocialista Magyarország felépítésének útját.

Az újjáépítési nagydíjban Gerő Ernő elvtárs, pénzügyminiszter részesült, a világszerte megcsodált magyar újjáépítés egyik fő szervezője és vezetője. Az írók között Tersánszky J. Jenő, Gergely Sándor, Zelk Zoltán, Celléri Oszkár és a fiatal Aczél Tamás nevét olvashattuk. A szellemi tudományok terén Andics Erzsébet és Ember Győző, a filozófia terén Rudas László részesült Kossuth-díjban. Rusznay István az orvostudomány nagydíját kapta. A művészek között Rátkai Márton, Gobbi Hilda, Hont Ferenc, Palló Imre, Székely Mihály és Rudnay Gyula festőművész nevét olvashatjuk.

A rádió március 15-én közvetíti Rákosi elvtárs beszédét a Függetlenségi Népfront kongresszusáról

Rákosi Mátyás elvtárs beszédét a Magyar Függetlenségi Népfront kongresszusáról a rádió március 15-én délután 4 óra 50 perckor közvetíti. A beszédet a Kossuth-rádió közvetíti.

Éljen a Magyar Függetlenségi Népfront és vezére **RÁKOSI MÁTYÁS!**